

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.3.16.
COM(2023) 160 final

ANNEXES 1 to 6

MELLÉKLETEK

a következőhöz:

Javaslat

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete

**a kritikus fontosságú nyersanyagok biztonságos és fenntartható ellátását biztosító keret
létrehozásáról, valamint a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1724 és az
(EU) 2019/1020 rendelet módosításáról**

{SEC(2023) 360 final} - {SWD(2023) 160 final} - {SWD(2023) 161 final} -
{SWD(2023) 162 final}

I. MELLÉKLET

Stratégiai fontosságú nyersanyagok

1. SZAKASZ

A STRATÉGIAI FONTOSSÁGÚ NYERSANYAGOK JEGYZÉKE

A következő nyersanyagok tekintendők stratégiai fontosságúnak:

- a) Bizmut
- b) Bór – kohászati minőségű
- c) Kobalt
- d) Réz
- e) Gallium
- f) Germánium
- g) Lítium – akkumulátorminőségű
- h) Magnéziumfém
- i) Mangán – akkumulátorminőségű
- j) Természetes grafit – akkumulátorminőségű
- k) Nikkel – akkumulátorminőségű
- l) Platinacsoportba tartozó fémek
- m) Mágnesekhez használt ritkaföldfémek (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm és Ce)
- n) Szilíciumfém
- o) Titánfém
- p) Volfrám

2. SZAKASZ

A STRATÉGIAI FONTOSSÁGÚ NYERSANYAGOK KIVÁLASZTÁSÁNAK MÓDSZERTANA

1. A stratégiai jelentőséget annak alapján kell meghatározni, hogy egy-egy nyersanyag mennyire releváns a zöld és digitális átállás, valamint a védelmi és úripari alkalmazások szempontjából, figyelembe véve a következőket:
 - a) a nyersanyagnak a stratégiai technológiák által bemeneti anyagként felhasznált mennyisége;
 - b) a nyersanyagnak a releváns stratégiai technológiák gyártásához szükséges mennyisége;
 - c) a releváns stratégiai technológiák iránti várható globális kereslet.
2. Az előre jelzett keresletnövekedés ($D_{F/C}$) kiszámítása a következőképpen történik:

$$D_{F/C} = \frac{DF}{GS}$$

ahol:

D_F : egy adott nyersanyagra vonatkozóan egy referenciaévre előre jelzett kereslet;

GS : egy adott referencia-időszakra vonatkoztatott globális éves nyersanyagtermelés.

3. A termelés növelésének nehézségét legalább a következők figyelembevételével kell meghatározni:

- a) valamely nyersanyagnak egy referencia-időszakra vonatkoztatott, aktuális termelési nagyságrendje (PS), amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$PS = \log_{10}(GS)$$

ahol:

$\log_{10}$: egy általános logaritmus;

GS : egy adott referencia-időszakra vonatkoztatott globális éves nyersanyagtermelés;

- b) egy nyersanyag esetében a tartalékok termeléshez viszonyított aránya (R/P), amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$R / P = \frac{R}{GS}$$

ahol:

R : valamely nyersanyag gazdaságosan kitermelhető geológiai erőforrásainak ismert tartalékait jelenti;

GS : egy adott referencia-időszakra vonatkoztatott globális éves nyersanyagtermelés.

II. MELLÉKLET

Kritikus fontosságú nyersanyagok

1. SZAKASZ

A KRITIKUS FONTOSSÁGÚ NYERSANYAGOK JEGYZÉKE

A következő nyersanyagok tekintendők kritikus fontosságúnak:

- a) Antimon
- b) Arzén
- c) Bauxit
- d) Barit
- e) Berillium
- f) Bizmut
- g) Bór
- h) Kobalt
- i) Kokszolható szén
- j) Réz
- k) Földpát
- l) Folypát
- m) Gallium
- n) Germánium
- o) Hafnium
- p) Hélium
- q) Nehéz ritkaföldfémek
- r) Könnyű ritkaföldfémek
- s) Lítium
- t) Magnézium
- u) Mangán
- v) Természetes grafit
- w) Nikkel – akkumulátorminőségű
- x) Nióbium
- y) Nyersfoszfát
- z) Foszfor
- aa) Platinacsoportba tartozó fémek
- bb) Szkandium
- cc) Szilíciumfém
- dd) Stroncium

- ee) Tantál
- ff) Titánfém
- gg) Volfrám
- hh) Vanádium

2. SZAKASZ

A GAZDASÁGI JELENTŐSÉG ÉS AZ ELLÁTÁSI KOCKÁZAT KISZÁMÍTÁSA

1. Valamely nyersanyag gazdasági jelentőségét (EI) a következőképpen kell kiszámítani:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

ahol:

A_s : a nyersanyag végfelhasználásának aránya a NACE-nómenklatúra szerinti (két számjeggyel azonosított szintnek megfelelő) ágazatban;

Q_s : a NACE-nómenklatúra szerinti (két számjeggyel azonosított szintnek megfelelő) érintett ágazat hozzáadott értéke;

SI_{EI} : a gazdasági jelentőséghez kapcsolódó helyettesítési index.

2. Valamely nyersanyag gazdasági jelentőséghez kapcsolódó helyettesítési indexét (SI_{EI}) a következőképpen kell kiszámítani:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SCP_{i,a} * Subshare_{i,a} * Share_a$$

ahol:

i : egy egyedi helyettesítő anyagot jelöl;

a : a nyersanyag egyedi alkalmazását jelöli;

SCP : a helyettesítő költséghatékonysági paraméter;

$Share$: a nyersanyagoknak a végfelhasználáson belüli aránya;

$Sub-share$: az egyes alkalmazásokon belül az egyes helyettesítő anyagok részaránya.

3. Valamely nyersanyag ellátási kockázatát (SR) a következőképpen kell kiszámítani:

$$SR = [(HHI_{WGI,t})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t})_{EU_{sourcing}} (1 - \frac{IR}{2})] * (1 - EoL_{RIR}) * SI_{SR}$$

ahol:

GS : egy adott referencia-időszakra vonatkoztatott globális éves nyersanyagtermelés;

az uniós beszerzés az EU-ba irányuló ellátás, azaz az EU-n belüli termelés és az EU-ba importáló egyéb országok tényleges beszerzése;

HHI : a Herfindahl-Hirschman index (az országkoncentráció helyettesítő mutatója);

WGI: a (az egyes országok kormányzásának minőségét érzékeltető Country Governance Index helyettesítő mutatójaként használt) arányosított globális kormányzási index (World Governance Index);

t: a WGI-t kiigazító kereskedelmi paraméter, amelyet egy-egy ország által bevezetett, lehetséges (hatályos kereskedelmi megállapodás által esetlegesen mérsékelt) exportadók, fizikai exportkvóták vagy exporttilalmak figyelembevételével kell meghatározni;

IR: az importfüggőséget jelöli;

EO_{LIR}: az életciklus végi újrafeldolgozási bemeneti arány, amely a (régii hulladékból újrafeldolgozott) másodlagos bemeneti anyagok és a nyersanyag összes (elsődleges és másodlagos) bemeneti anyagának aránya;

SI_{SR}: az ellátási kockázathoz kapcsolódó helyettesítési index.

4. A nyersanyagok importfüggőségét a következőképpen kell kiszámítani:

$$IR = \frac{Import - Export}{Domesticproduction + Import - Export}$$

5. Valamely nyersanyag Herfindahl-Hirschman indexét (HHI_{WGI}) a következőképpen kell kiszámítani:

$$(HHI_{WGI,t})_{GS \text{ or } EU \text{ sourcing}} = \sum_c (S_c)^2 WGI_c * t_c$$

ahol:

S_c: „c” országnak a nyersanyag globális ellátásán (vagy uniós beszerzésén) belüli részesedése;

WGI_c: „c” ország arányosított globális kormányzási indexe;

t_c: valamely ország WGI-t kiigazító kereskedelmi paramétere, amelyet az ország által bevezetett, lehetséges (hatályos kereskedelmi megállapodás által esetlegesen mérsékelt) exportadók, fizikai exportkvóták vagy exporttilalmak figyelembevételével kell meghatározni.

6. Valamely nyersanyag ellátási kockázathoz kapcsolódó helyettesítési indexét (SI_{SR}) a következőképpen kell kiszámítani:

$$SI_{SR} = \sum_i [(SP_i * SCr_i * SCo_i)^{1/3} * \sum_a (Sub - share_{i,a} * Share_a)]$$

ahol:

i: egy egyedi helyettesítő anyagot jelöl;

a: a nyersanyag egyedi alkalmazását jelöli;

SP: a helyettesítő anyag és az anyag globális termelését tükröző helyettesítő termelés;

SCr: a kritikus fontosságot helyettesítő mutató, amely figyelembe veszi, hogy a helyettesítő anyag maga is kritikus fontosságú nyersanyag-e;

SCo: az együttes termelést helyettesítő mutató, amely figyelembe veszi, hogy a helyettesítő termék alaptermék-e, illetve társ- vagy melléktermékként bányászott termék-e;

Share: a helyettesítésre jelölt anyagoknak a végfelhasználáson belül aránya;

Sub-share: az egyes alkalmazásokon belül az egyes helyettesítő anyagok részaránya.

7. Amennyiben strukturális vagy statisztikai változások valamennyi értékelt anyag esetében horizontálisan befolyásolják a gazdasági jelentőség és az ellátási kockázat mérését, a megfelelő értékeket korrigálni kell az ilyen változások ellensúlyozása érdekében.

A számításokat azon legutóbbi öt év átlagára kell alapozni, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre állnak adatok. Az adatok elsőbbségét, minőségét és rendelkezésre állását figyelembe kell venni.

III. MELLÉKLET

A stratégiai projektek elismerési kritériumainak értékelése

1. Azt, hogy egy uniós projekt megfelel-e az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kritériumnak, a következők figyelembevételével kell értékelni:

- a) a projekt hozzájárul-e az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott referenciamutatókhoz;
- b) a projekt hozzájárul-e a stratégiai fontosságú nyersanyagok éves uniós felhasználásának arányaként kifejezett uniós kapacitások fenntartásához vagy megerősítéséhez, figyelembe véve az uniós felhasználás várható növekedését.

A projektnek a vonatkozó kapacitási referenciamutatókhoz való hozzájárulását a projekt üzleti tervének és a pályázatban szerepeltetett alátámasztó műszaki információknak, valamint a projekt piacra jutási idejének figyelembevételével kell értékelni.

2. Azt, hogy egy harmadik országbeli projekt megfelel-e az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kritériumnak, a következők figyelembevételével kell értékelni:

- a) a projekt hozzájárul-e az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott referenciamutatókhoz, vagy hozzájárul-e az Unió stratégiai fontosságú nyersanyagokkal való ellátása rezilienciájának fenntartásához;
- b) az alkalmazandó jogi keret vagy egyéb feltételek biztosítékot nyújtanak-e arra, hogy a projekttel kapcsolatos kereskedelem és beruházások nem torzulnak, figyelembe véve különösen azt, hogy az Unió kötött-e az érintett harmadik országgal a 33. cikkben említett stratégiai partnerséget vagy olyan kereskedelmi megállapodást, amely nyersanyagokra vonatkozó fejezetet tartalmaz, és összhangban van-e az Unió közös kereskedelempolitikájával;
- c) milyen mértékben vannak olyan vállalatok, amelyeknek a beruházás eredményének hasznosítására vonatkozó megállapodást kell kötniük, illetve amelyek hajlandóak ilyen megállapodást kötni a projektgazdával a vonatkozó uniós projektek által előállított stratégiai fontosságú nyersanyagok felhasználása vagy feldolgozása céljából;
- d) a projekt összhangban van-e az Unió fejlesztési együttműködési és külpolitikai célkitűzéseivel.

A projektnek az a) pontban említett referenciamutatókhoz való hozzájárulását a projekt üzleti tervének és a pályázatban szerepeltetett alátámasztó műszaki információknak, a projekt piacra jutási idejének, valamint a projekt eredményeinek a c) pontban említett, a beruházás eredményének hasznosítására vonatkozó, meglévő vagy potenciális megállapodások hatálya alá tartozó részének figyelembevételével kell értékelni. A c) ponttal kapcsolatos bizonyítékok magukban foglalhatnak szerződéses megállapodásokat, szándéknyilatkozatokat vagy egyetértési megállapodásokat.

3. Azt, hogy egy uniós projekt megfelel-e az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kritériumnak, a következők figyelembevételével kell értékelni:

- a) a projekt fejlesztési potenciáljáról készített megvalósíthatósági tanulmányok minősége;
- b) az alkalmazni kívánt technológiát demonstrálták-e az adott környezetben.

Az a) pontban említett megvalósíthatósági tanulmányokat a következők céljából kell megtervezni:

- a) technológiai és környezetvédelmi megfontolások elemzésével annak értékelése, hogy a javasolt projekt valószínűsíthetően sikeres lesz-e;
- b) a projekt megvalósítása során esetlegesen felmerülő, potenciális műszaki kérdések és problémák azonosítása.

A projekt megvalósíthatóságának megerősítéséhez további tanulmányokra lehet szükség.

4. Azt, hogy egy projekt megfelel-e az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kritériumnak, annak figyelembevételével kell értékelni, hogy a projekt megfelel-e az alábbi uniós jogszabályoknak, illetve nemzetközi jogi eszközöknek:

- a) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslat hivatkozását], amennyiben az alkalmazandó a projektgazdára;
- b) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolósról szóló irányelvre irányuló javaslat hivatkozását], amennyiben az alkalmazandó a projektgazdára;
- c) az ILO háromoldalú nyilatkozata a multinacionális vállalatokra és a szociálpolitikára vonatkozó elvekről;
- d) az OECD útmutatása a felelős üzleti magatartáshoz követendő kellő gondosságról, különös tekintettel a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó iránymutatásokra;
- e) az OECD útmutatása a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról;
- f) az OECD útmutatása az ásványinyersanyag-kitermelő ágazaton belül az érdekelték érdemi szerepvállalásához követendő kellő gondosságról;
- g) az OECD vállalatirányítási alapelvei;
- h) az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelvei;
- i) az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvek.

A projektgazdák az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kritériumnak való megfelelést az alábbiakkal is igazolhatják:

- a) bizonyítékot szolgáltatnak arra vonatkozóan, hogy az érintett projekt a 29. cikkben említett, elismert rendszer részeként egyedi tanúsítással rendelkezik; vagy
- b) kötelezettséget vállalnak arra, hogy az érintett projektre a 29. cikkben említett, elismert rendszer részeként tanúsítást szereznek, és elegendő bizonyítékot szolgáltatnak arra vonatkozóan, hogy az érintett projekt a végrehajtásakor meg tud felelni a tanúsítási kritériumoknak.

5. Azt, hogy egy uniós projekt megfelel-e az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett kritériumnak, a következők figyelembevételével kell értékelni:

- a) különböző tagállamok vállalatai vesznek-e részt a projektben;

- b) a potenciális beruházáshasznosítók is egynél több tagállamban találhatók-e;
 - c) a stratégiai fontosságú nyersanyagok egynél több tagállambeli továbbfelhasználók számára való rendelkezésre állására gyakorolt hatások.
6. Azt, hogy egy harmadik országbeli projekt megfelel-e az 5. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kritériumnak, annak figyelembevételével kell értékelni, hogy a projekt milyen mértékben járul hozzá az érintett harmadik országban:
- a) a nyersanyag-értéklánc egynél több szakaszának megerősítéséhez az adott országban vagy tágabb régiójában;
 - b) a belföldi nyersanyag-értékláncon belüli magánberuházások ösztönzéséhez;
 - c) szélesebb körű gazdasági vagy társadalmi előnyök létrehozásához, beleértve a munkahelyteremtést is.

IV. MELLÉKLET

A tanúsítási rendszerekre vonatkozó kritériumok

Valamely elismert tanúsítási rendszernek a következő kritériumokat kell teljesítenie:

- a) átlátható, tisztességes és megkülönböztetésmentes feltételek mellett nyitva áll minden olyan gazdasági szereplő előtt, amely hajlandó és képes megfelelni a rendszer követelményeinek;
- b) a tanúsításra vonatkozó követelményeknek legalább az alábbiakat kell magukban foglalniuk:
 - i. környezeti szempontból fenntartható gyakorlatokat biztosító követelmények, beleértve a környezetgazdálkodást és a környezeti hatások csökkentését biztosító követelmények;
 - ii. a társadalmi felelősség szemléletének megfelelő gyakorlatok biztosítására vonatkozó követelmények, beleértve az emberi jogok és a munkavállalói jogok tiszteletben tartását;
 - iii. az üzleti integritás és az átláthatóság biztosítására vonatkozó követelmények, beleértve a pénzügyi, környezetvédelmi és társadalmi kérdésekkel kapcsolatos hatékony és eredményes gazdálkodásra vonatkozó követelményeket;
- a) a megfelelés ellenőrzése és nyomon követése objektív; nemzetközi, uniós vagy nemzeti szabványokon, követelményeken és eljárásokon alapul, és azokra az érintett gazdasági szereplőtől függetlenül kerül sor;
- b) megfelelő követelményeket és eljárásokat tartalmaz a felelős ellenőrök kompetenciájának és függetlenségének biztosításához.

V. MELLÉKLET

Környezeti lábnyom

1. Fogalommeghatározások

E melléklet alkalmazásában:

- a) „tevékenységre vonatkozó adatok”: életciklusleltárak (LCI) modellezése során a folyamatokhoz társuló információk. A folyamatláncok összesített LCI-eredményeit, amelyek az adott folyamat során végzett tevékenységeket tükrözik, egyenként meg kell szorozni a hozzájuk tartozó, tevékenységre vonatkozó adattal, majd ezekből együttesen kell származtatni az adott folyamathoz társuló környezeti lábnyomot;
- b) „anyagjegyzék”: a vizsgálat tárgyát képező termék gyártásához szükséges nyersanyagokat, részegységeket, köztes egységeket, alkomponenseket, alkotórészeket, valamint ezek mindegyikének mennyiségét felsoroló jegyzék;
- c) „vállalat-specifikus adatok”: egy vagy több létesítménytől származó, közvetlenül mért vagy gyűjtött adatok (telephely-specifikus adatok), amelyek reprezentatívak a vállalat tevékenységei szempontjából. Más néven „elsődleges adatok”;
- d) „hatásvizsgálati módszer”: az életciklusleltár-adatoknak egy aggodalomra okot adó környezeti hatáshoz való hozzájárulássá történő átszámítására szolgáló protokoll;
- e) „hatáskategória”: az erőforrás-felhasználás vagy a környezeti hatás azon osztálya, amelyhez az életciklusleltár adatai kapcsolódnak;
- f) „életciklus”: egy termékrendszer egymást követő és egymással kapcsolatban álló szakaszai a nyersanyagbeszerzéstől vagy a természeti erőforrásokból történő előállításától a végső ártalmatlanításig (ISO 14040:2006 szabvány);
- g) „életciklusleltár (LCI)”: elemi, hulladék- és termékáramok cseréinek együttes halmaza egy LCI-adatkészletben;
- h) „életciklusleltár-adatkészlet (LCI-adatkészlet)”: meghatározott termék, szervezet vagy egyéb referenciaegység (pl. telephely, folyamat) életciklusadatait tartalmazó dokumentum vagy fájl, amely a leíró metaadatokon túlmenően magában foglalja az életciklusleltár kvantitatív adatait. Az LCI-adatkészlet lehet elemi folyamatra vonatkozó adatkészlet, részben összesített vagy összesített adatkészlet;
- i) „másodlagos adatok”: nem konkrét folyamatból származó adatok a környezetvédelmi lábnyomra vonatkozó vizsgálatot végző vállalat ellátási láncán belül. Olyan adatokat jelent, amelyeket a vállalat nem közvetlenül gyűjt, mér vagy becsül meg, hanem valamely harmadik fél LCI-adatkészletből vagy más forrásokból szerez. A másodlagos adatok közé tartoznak az ágazatra jellemző átlagolt adatok (pl. közzétett termelési adatokból, kormányzati statisztikákból és iparszövetségektől származó adatok), szakirodalmi tanulmányok, műszaki szakértői tanulmányok és szabadalmak, valamint pénzügyi adatokon is alapulhatnak, és tartalmazhatnak közelítő adatokat, továbbá egyéb generikus adatokat. Az elsődleges adatok horizontális összesítést követően másodlagos adatoknak tekintendők;

- j) „rendszerhatár”: az életciklus vizsgálatában figyelembe vett, illetve abból kizárt szempontok.

Ezen túlmenően a kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomára vonatkozó számítási szabályoknak tartalmazniuk kell az értelmezésükhöz szükséges további fogalommeghatározást.

2. Hatály

Ez a melléklet a kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomának kiszámítási módjára vonatkozó alapvető tényezőket tartalmaz.

Konkrét kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomának kiszámítására vonatkozó szabályoknak az e mellékletben foglalt alapvető tényezőkre kell épülniük, figyelembe véve a tudományosan megalapozott értékelési módszereket és az életciklus-értékelés területére vonatkozó nemzetközi szabványokat.

A kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomának kiszámítása a kritikus fontosságú nyersanyagok termelésében részt vevő létesítményekben használt anyagjegyzéken, energián, termelési módszereken és segédanyagokon alapul.

Konkrét kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomának kiszámítására vonatkozó szabályok megállapításakor a Bizottság törekszik arra, hogy biztosítsa az összhangot a releváns kritikus fontosságú nyersanyagokat felhasználó termékek környezeti lábnyomának kiszámítására vonatkozó szabályokkal.

3. Bejelentett egység

A bejelentett egység a releváns kritikus fontosságú nyersanyag 1 kg-ja.

Konkrét kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomának kiszámítására vonatkozó szabályok a releváns kritikus fontosságú nyersanyag jellegének vagy felhasználásának figyelembevétele érdekében – szükség esetén – magasabb vagy alacsonyabb, kg-ban kifejezett, bejelentett egységet is meghatározhatnak.

A gyártó által a karbonlábnyom számszerű meghatározása érdekében gyűjtött valamennyi bemeneti és kimeneti mennyiségi adatot ehhez a bejelentett egységhez viszonyítva kell kiszámítani.

4. Rendszerhatár

A kitermelés, a dúsítás és a finomítás az elsődleges kritikus fontosságú nyersanyagok rendszerhatárába beszámítandó három életciklusszakasz, amelyek a következő folyamatokat tartalmazzák (amennyiben az adott nyersanyag szempontjából releváns):

- a) upstream folyamatok, beleértve a nyersanyag-előállítás céljából történő érckitermelést, a vegyi anyagok, segédanyagok gyártását és ellátását (szállítását), az üzemanyagok gyártását és ellátását (szállítását), a villamosenergia-termelést és -ellátást, valamint az anyagoknak a nem a szervezet tulajdonát képező járművekben történő szállítását;
- b) ércek, dúsított termékek és nyersanyagok szállítása a szervezet tulajdonát képező vagy általa üzemeltetett járművekben;
- c) ércek, dúsított termékek és nyersanyagok tárolása;
- d) ércek zúzása és tisztítása;
- e) dúsított nyersanyagok előállítása;

- f) fémek (vegyi, fizikai, biológiai úton történő) kitermelése;
- g) olvasztás;
- h) fémátalakítás;
- i) salaktisztítás;
- j) fémfinomítás;
- k) fémelektrolízis;
- l) fémöntés vagy -csomagolás;
- m) elhasználódott anyagok és salak kezelése;
- n) valamennyi kapcsolódó kiegészítő folyamat, például szennyvíztisztítás (helyszíni szennyvíztisztítás, többek között a technológiai vizek, a közvetlen hűtővíz és a felszíni lefolyó vizek kezelése esetében), gázkibocsátás-csökkentő rendszerek (többek között az elsődleges és másodlagos kilépő gázokhoz tartozó rendszerek), kazánok (többek között tápvíz-előkezelés), belső logisztika.

A másodlagos kritikus nyersanyagok (az újrafeldolgozás életciklus-szakaszát meghatározó) rendszerhatárába beleértendők a következő folyamatok (amennyiben relevánsak az adott újrafeldolgozott nyersanyag szempontjából):

- a) upstream folyamatok, beleértve a takarmány-alapanyagok (hulladékanyagok és primer dúsított réz) előállítását, a vegyi anyagok, segédanyagok gyártását és ellátását (szállítását), az üzemanyagok gyártását és ellátását (szállítását), a villamosenergia-termelést és -ellátást, valamint az anyagoknak a nem a szervezet tulajdonát képező járművekben történő szállítását;
- b) dúsított termékek és hulladékok szállítása a szervezet tulajdonát képező vagy általa üzemeltetett járművekben;
- c) hulladékok, dúsított termékek és nyersanyagok tárolása;
- d) másodlagos anyagok előkezelése;
- e) olvasztás;
- f) fémátalakítás;
- g) fémfinomítás;
- h) fémelektrolízis;
- i) fémöntés vagy -csomagolás;
- j) elhasználódott anyagok kezelése;
- k) valamennyi kapcsolódó kiegészítő folyamat, például szennyvíztisztítás (helyszíni szennyvíztisztítás, többek között a technológiai vizek, a közvetlen hűtővíz és a felszíni lefolyó vizek kezelése esetében), gázkibocsátás-csökkentő rendszerek (többek között az elsődleges és másodlagos kilépő gázokhoz tartozó rendszerek), kazánok (többek között tápvíz-előkezelés) és belső logisztika.

A felhasználási szakaszt vagy az életciklus végi szakaszt ki kell zárni a környezeti lábnyomra vonatkozó számításokból, mivel azok nem állnak a felelős gazdasági szereplő közvetlen befolyása alatt. Más folyamatok abban az esetben zárhatók ki, ha egy adott kritikus fontosságú nyersanyag környezeti lábnyomához való hozzájárulásuk jelentéktelen.

5. **Hatáskategóriák**

A számítási szabályoknak meg kell határozniuk azt a hatáskategóriát, amelyet figyelembe kell venni a környezeti lábnyom kiszámításakor. A kiválasztásnak a hulladékképződés szokásos helyszínén végzett elemzésen kell alapulnia, amelynek nemzetközi szinten kidolgozott, tudományosan megalapozott módszerekkel összhangban kell megvalósulnia, figyelembe véve a következőket:

- a) a különböző hatások relatív jelentősége, beleértve az uniós éghajlati és környezeti hatások kezelése szempontjából vett relatív jelentőségüket;
- b) azon downstream vállalatok igényei, amelyek közölni kívánják az általuk használt kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomát.

6. **Vállalatspecifikus és másodlagos adatkészletek felhasználása**

A számítási szabályoknak valamennyi releváns folyamat és anyag tekintetében meg kell határozniuk a vállalatspecifikus vagy másodlagos adatkészletek használatát.

A vállalatspecifikus adatok használatát legalább a felelős gazdasági szereplő közvetlen befolyása alatt álló folyamatok esetében elő kell írni, és azoknak a legnagyobb mértékben hozzá kell járulniuk a releváns hatáskategóriákhoz.

A tevékenységre vonatkozó vállalatspecifikus adatokat a környezeti lábnyomnak megfelelő másodlagos adatkészletekkel együtt kell felhasználni. A számítási szabályoknak meg kell határozniuk, hogy a nemzetközi szinten kidolgozott, tudományosan megalapozott módszertanokban meghatározott kritériumokkal összhangban megengedett-e a mintavétel.

A kritikus fontosságú nyersanyagtípus előállításához felhasznált anyagjegyzék vagy energiaszerkezet változása szükségessé teszi a környezeti lábnyom újbóli kiszámítását.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján kidolgozandó számítási szabályoknak tartalmazniuk kell az életciklus alábbi szakaszainak részletes modellezését:

- a) az elsődleges nyersanyagok kitermelésének, dúsításának és finomításának szakasza;
- b) a másodlagos nyersanyagok beszerzésének és feldolgozásának szakasza.

7. **Hatásvizsgálati módszerek**

A környezeti lábnyomot olyan tudományosan megalapozott hatásvizsgálati módszerek segítségével kell kiszámítani, amelyek a releváns hatáskategóriák tekintetében figyelembe veszik az éghajlatváltozással, a vízzel, a levegővel, a talajjal, az erőforrásokkal, a földhasználattal és a toxicitással kapcsolatos nemzetközi szintű fejleményeket.

Az eredményeket jellemzett eredményekként kell rendelkezésre bocsátani (normalizálás és súlyozás nélkül).

8. **A környezeti lábnyomra vonatkozó teljesítményosztályok**

A belső piacon forgalomba hozott kritikus fontosságú nyersanyagok környezeti lábnyomára vonatkozó nyilatkozatokban szereplő értékek eloszlásától függően megfelelő számú teljesítményosztály kerül meghatározásra, ahol – a piaci differenciálás lehetővé tétele érdekében – az A. kategória a legjobb osztály az életciklus során gyakorolt legalacsonyabb hatással. Az egyes teljesítményosztályokra vonatkozó küszöbérték, valamint azok tartományának meghatározása az elmúlt

három évben forgalomba hozott kritikus fontosságú nyersanyagok teljesítményének eloszlásán, a várható technológiai fejlesztéseken és egyéb, meghatározásra váró műszaki tényezőkön fog alapulni.

A Bizottság háromévente felülvizsgálja a teljesítményosztályok számát és az azok közötti küszöbértékeket annak biztosítása érdekében, hogy azok továbbra is tükrözzék a piac valós helyzetét és várható fejlődését.

9. Megfelelőségértékelés

A számítási és ellenőrzési szabályok a 768/2008/EK határozat II. mellékletében meghatározott modulok közül meghatározzák az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárást, az érintett anyagra tekintettel szükséges kiigazításokkal.

Az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárás meghatározásakor a Bizottság az alábbi kritériumokat veszi figyelembe:

- a) az érintett modul megfelelő-e az anyagtípushoz, és arányos-e az érvényesíteni kívánt közérdekkel;
- b) potenciális harmadik fél általi megfelelőségértékelési feladatok ellátására képes, hozzáértő és független harmadik felek rendelkezésre állása;
- c) amennyiben harmadik fél bevonása kötelező, szükséges, hogy a gyártó választani tudjon a 768/2008/EK határozat II. mellékletében meghatározott minőségbiztosítási és terméktanúsítási modulok közül.

VI. MELLÉKLET

A 26. cikk (1) bekezdésében említett, releváns termékek

Az alábbi táblázat a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletében meghatározott Kombinált Nomenklatúrában besorolt árukat sorolja fel.